

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est excelle[n]tia [vir]tualis p[er]fectio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Paulus et barnabas scissis tunicis suis exheruerunt in turbas clamantes et dicentes. Viri quid hic facitis? Et nos mortales sumus sicut et vobis homines. Annuntiamus vobis ab his vanis quia ueni ad deum uiuam quam fecit celum et terram.

Tertium est fundamentum firmitatis defensionis. Hec est fortitudo remouens inordinatum timorem retrahentem a perfessione. Unde super illud Lucae xij. Dico uobis amici meis ne timeatis ab his etc. Dicitur glo. quod fortitudo est fidei fundamentum. Unde in fundamentum edificium materialiter ponunt lapides solidiores. Phil. iij. Quia possum in eo qui me confortat. Barabas itaque barnabas fortissimus fuit in penis et aduersis tolerandis; ut postea dicemus. Grego. Iustorum fortitudo est carne uicere; mundi alga per eternis primis amare; prosperitas blandimenta retinere; aduersitatis metu in corde superare. Hec ille.

Quarta est excellentia doctrinalis et ruditionis. Dan. xij. Qui ad iustitiam eruditus multos eruditus stelle in perpetuas eternitates. Ad hanc autem doctrinalem eruditorem tria sunt necessaria que fuerunt in b. barnaba.

Primum est pietatis noticia.

Secundum est firmitatis constantia.

Tertium est sermonis efficacia.

Primum est veritatis noticia. Ps. Quia mandata tua ueritas. Legisti autem Act. xv. quod cum quidam iudei ad fidei ueritatem dicerent quod non sufficeret fides sine lege moysi. Paulus et barnabas uiriter resistere et ueritatem euangelicam predicauerunt; et contra illius errorem suas ab apostolis impetrauerunt.

Secundum est firmitatis constantia. Ps. Querite dominum et confirmamini. Unde cum iudei his que dicebat paulo et barnaba contradicerent. ipsi constant dixerunt: Nobis oportet primum predicare uerbum dei; sed quoniam repellitis illud et indignos uos facitis et iudicatis uite eterne. Ecce uertimur ad gentes. Sic enim precepit nobis dominus: ut hinc Act. xij.

Tertium est sermonis efficacia. Multos enim ad fidei ueritatem Unde Act. xij. legitur quod in antiochia barnabas hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino quod erat uir bonus et plenus spiritu sancto et fide; et apparsit est multa turba domino. Et Act.

xij. Secuti sunt multi iudeorum et aduenarum paulum et barnabam; qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia dei. Audientes autem gentes gaudebant et glorificabant uerbum domini et crederunt quod erant ordinati ad uitam eternam. Hinc dicit b. Hieronimus quod barnabas in romana christi primum predicauit; episcopus mediolani. factus.

Quarta est excellentia spiritualis perfectionis que maxime consistit in charitate; quod qua anima coniungit ipsi deo. Col. iij. Super omnia charitatem habere quod est vinculum perfectionis. Erat autem barnabas uir eximie charitatis. Charitas quepe est ad primum appuit in necessariorum submiratione; quam frater qui erat in hierosolymam detulit; sicut hinc Act. xij. Hinc in populo instructione; quod uerbum dei sollicite euangelizauit. Unde dicitur Act. xv. Paulus et barnabas demorabantur antiochie docerentes et euangelizantes cum alijs plurimis uerbis dei. Hinc in offensione dimissione quam iohannes qui cognominabatur mare offensam dimisit. ut hinc Act. xv. Cum enim predicaret discipulus iohannes barnabam et saulum reliqueret; redeunt tamen et penitenti barnabas indulget iteque in disciplina assumpsit; et eo assumpto nauigauit cyprum. Paulus quoque iteque eum assumere in discipulum renuit; ideo inter eos separatim facta fuit; uterque tamen ex pia intentione processit. Nam quod barnabas ipsum assumpsit; hoc fecit ex dulcedine misericordie; unde autem paulus ipsum assumere noluit; hoc fecit ex feruoris rectitudine. Ex dictis itaque patet charitas barnabe ad primum; ex qua etiam apparet charitas eius in deum. nam ex charitate dei procedit charitas proximi. Iohannes dicitur. Iohannes. Si quis dilexit quem diligit deum et fratrem suum oderit mentis datus est. Preter hec tamen apparere potest excellens charitas eius in deum ex tribus signis.

Primum est abdicatio temporalis mundanitate.

Secundum est mortificatio carnalis voluptatis.

Tertium est possessio penalis aspirantis.

Prima est abdicatio etc. Nam propter deum omnia terrena abdicauit. Unde cum alijs apostolis potuit dicere illud Mat. xix. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Notandum autem quod barnabas et alij apostoli sic omnia reliquerunt precipue propter tres rationes. Prima est ratio proptionis expeditionis. ut uicis priorum et magis expediti essent ad currendum post christum. Unde Bern. super illud Ecce

Et

Ber. De sctō Joāne

nos reliqm̄? rē, dr: Bū petre z nō ad infi
pietā nbi: nō em̄ giganē seq̄ p̄teras one
ratus. **Etā, xl.** Qui sperat in dño, s. relecta
oi mūdāna fiducia: currēt nō laborabūt:
volūnt z nō deficiēt. **Frē ad pugnandū**
cū hoste. **Sic.** Audi cū nudo luctari debē?
Nā si veltit? q̄sq̄ cū nudo luctat: citi⁹ ad
terrā deicit: q̄ habz vñ teneat. **Et an̄ p̄**
mittit: Quid em̄ sunt terrena oia nisi qdā
corpis indumēta. **Frē ad transeūdū ex h̄**
mūdo. **Dicit q̄ppe dñs Lu. xij.** Vos esto
re parati. qd̄ vix p̄nt facere rez t̄paliū pos
sessores: q̄ de rebz exterioribz sollicitudī
nē hnt q̄ pparatioez interiorē impedit.
Chry. sup̄ Mat. **Appositio diuitiaz ma**
lore accēdit flāmāz vehemētiōz: fit cupidō
Hec ille. **Scda est rō plenior: recōpēsa**
tiōis: vt. s. plen⁹ recōpēsāt vices ip̄i xpo
q̄ cū diues esset: p̄pter nos egen⁹ fact⁹ est
vt ill⁹ iop̄ta diuites essent: vt dr. ij. **Coz.**
vij. Tertia est rō vberior: repositiōis
vt vicz sic repositare possent. p̄fectū āplioz
re: q̄terius et sine turbatiōe mētis deo futz
endo. **Vultas ei turbatiōes hnt possessō**
res diuitiaz. s. turbatiōez laborz in adq̄rē
do. timoris in possidēdo: dolorz in amittē
do. **Apo. vij.** **Ue ve ve bitantibz in terra**
Et Jo. xvij. **In mūdo p̄suraz hēbitis: in**
me aut̄ pacē. Item solt ip̄i ch̄is inherēdo.
Hiero. **Nimis auar⁹ est cui ch̄is nō suffi**
cit. **Et Phil. ij.** **Que mihi fuerūt luera:**
hec arbitrat⁹ sum p̄pter ch̄m detrimēta:
vez z extrimo oia detrimētū esse. p̄pter em̄
nentē sciam iesu ch̄i dñi n̄r: p̄pter quē oia
detrimētuz feci z arbitroz vt stercoza vt
ch̄m lucrificā. Frē p̄ volūtariā abdicatō
nē meritū adq̄redo. qd̄ nullaten⁹ adq̄runt
illī q̄ velint nolint oia t̄palia in morte relin
quūt. Ps. **Dormierūt somnū suū z nihil**
inuenerūt oēs viri diuitiaz i manibz suis.

Scdm̄ signū est mortifica
tiō carnalis volupratz. **Un̄ legit Act. xij.**
q̄ in ecclia q̄ erat antiochie erat p̄phete et
doctozes (in q̄bz barnabas) ministrates dño
et ieiunates. Hoc vtiqz signū est diue cha
ritatis p̄ quā aliq̄s degustat vina z spūa
lia. vñ Ber. **Sustato spū n̄cē ē d̄sipe carnē**
Tertiū signū est toleratio
penalis asp̄itatis. **Un̄ Act. xv.** **sic dicunt**
aplī scribētes his q̄ erāt antiochie z syrie

et ciliē fr̄ibz. **Placuit nob̄ collectis i vñ**
eligere viros et mittere ad vos cū charis
simis n̄ris barnaba z paulo hoibz q̄ tran
diderūt aias suas p̄ noie dñi iesu ch̄i
Hec ibi. **Barnabas vtiqz mlta p̄ dño pas**
sus. Un̄ cū puenisset cyprū z m̄tos infra
mos sanasser: sup̄posito illis euāgelio sc̄i
Mathei qd̄ secū dēulerat. Tandē erēs
ide puenies paphū: maledicēsqz tēplo p̄p̄
insolētias viroz z mltez q̄ nudi currēbāt
sua festa celebrātes: ad quā maledictiōez
pars tēpli corruēs mltos opp̄st̄. Noui
me deuenit salaminā vbi pacto martyris
felice dño sp̄m reddidit. Ligātes aut̄ iudi
funē in collo eius: extra portā eū traxerūt
z ibidē eū p̄tin⁹ p̄bulerūt. Deniqz nec sic
imp̄ij iudei satiati: ei⁹ ossa in qdāz vase plū
beo recluserūt in mare p̄cipitare volētes.
Joānes ar̄ discipul⁹ ei⁹ cū duobz alijs de
nocte p̄surgēs ea rapuit: in qdā crypta oc
cultē sepeliuit: q̄ ibidē (vt ait sigibert⁹) vñ
qz ad t̄pa Xenonis impatoris z gelasij pa
pe vsqz ad annū dñi q̄ngentesimo latuerūt.
Sed tūc ip̄o reuelāte rep̄ta fuerūt. Exi
eris igit̄ apparēt tres excellētibz barna
be p̄pter q̄s dign⁹ fuit officio ap̄lico. Idē
circo dixit sp̄s sc̄tus Segregate mihi bar
nabā in op⁹ ad qd̄ assūpsi. Ad eam⁹ igitur
hūc brissimuz viuz z aplm̄ gl̄iosuz cū tota
mētis deuotiōe postulātes vt ip̄e p̄ nobis
ap̄ō deū intercedat: q̄tūs ei⁹ merit⁹ grām
p̄sequimur z gl̄iam sempiternā. Amen.

De b̄ssimo Joāne baptista. Sermo.

I **Dannes est**
nomē ei⁹. Lu. j. **B̄ssim⁹ iōā**
nis natiuitas in mundū in tot
ta ch̄ianitate celebrat. Imo z saracēi na
tiuitatē ei⁹ festiue celebrat. Et hoc singu
re p̄uilegiū est. Aug. **Natale quidē dñi ce**
lebrat sed tanqz dñi dare mihi aliū seruū
p̄ter iōannē inter p̄tarchas: inter ap̄ost:
cū? natalē diē celebrat ecclia ch̄i. Passi
onū dies pl̄imis seruīs celebrām⁹: natiui
tatis diē nemisi nisi Joāni. Hec ille. Et
aut̄ p̄cipua triplex rō h̄mōi celebratiōis.
Prima est rō special̄ sc̄tiratis: qz sanc⁹
et v̄tero nat⁹ est: sicut ab angelo p̄dicuz